

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Győrött, 2014. december 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** és társa ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2013. december 5. napján kihirdetett 2.Bf.256/2013/5. számú ítéletét **II.r. vádlott** vonatkozásában **helybenhagyja**.

A harmadfokú eljárás során 4.000 (négyezer) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet **II.r. vádlott** visel.

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Járásbíróság a 2013. április 17. napján kihirdetett, 1.B.560/2012/28. számú ítéletével **II.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki 2 rb. közokirat hamisítás büntettében (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c.) pont), folytatólagosan elkövetett magánokirat vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §) és folytatólagosan elkövetett csalás büntettében (1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a.) pont), ezért őt halmazati büntetésül 1 év 8 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte, egyúttal a Bicskei Városi Bíróság B.53/2010/11. számú ítéletével kiszabott 8 hónap börtönbüntetés végrehajtását is elrendelte. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, és kötelezte a vádlottat a terheltségével egyetemlegesen a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete két vádlott büntetőjogi felelősségéről rendelkezett, **I.r. vádlott** vonatkozásában az elsőfokú határozat fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú ítélettel szemben **II.r. vádlott** jelentett be fellebbezést, annak indokai külön megjelölése nélkül.

A Komárom-Esztergom Megyei Főügyészség a Bf.752/2013/I. számú átiratában indítványozta az ítéleti tényállás 1. pontjában írt bűncselekmények átminősítését, a 2. és 3. történeti tényállásban írt bűncselekmények tekintetében pedig további 2 rb. folytatólagosan elkövetett közokirat hamisítás büntettének megállapítását, ezen túlmenően a vádlott személyi adataiban vétett elírás helyesbítését, továbbá II.r vádlottal szemben 200.000 forint összeg erejéig vagyonelkobzás alkalmazását, egyebekben pedig az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

A Tatabányai Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2013. december 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a 2.Bf.256/2013/5. számú ítéletét, amellyel az elsőfokú bíróság döntését megváltoztatva a fellebbezéssel érintett **II.r. vádlott** terhére rótt bűncselekményeket egységesen 1 rb. folytatólagosan elkövetett csalás büntettének (Btk. 373. § (1) és (3) bekezdés a.) pont), 2 rb. hamis magánokirat felhasználása vétségének (Btk. 345. §), amelyből 1 rb. folytatólagos, valamint 3 rb. közokirat hamisítás büntettének (Btk. 342. § (1) bekezdés b.) pont) minősítette, amelyből 2 rb. cselekmény folytatólagosan elkövetett. Ezért a II.r vádlottat az elsőfokú bíróság által kiszabott fő és mellékbüntetésre ítélte és a terhelttel szemben 200.000 forint összegben vagyonekobjást rendelt el, meghatározva a II.r vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságának legkorábbi időpontját. Fentiekben túlmenően a II.r vádlott születési éve és a 258/2002. tételszámon nyilvántartott bűnjelek további sorsa tekintetében helyesbítette az elsőfokú bíróság rendelkezéseit, utóbbiak tekintetében elrendelve a nyomozati iratokhoz történő csatolást. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, megállapítván, hogy a másodfokú határozat ellen a Be. 386. § (1) bekezdés b.) pontja szerint fellebbezésnek van helye.

Indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le, valamennyi releváns bizonyítékot a tárgyalás anyagává téve az ügyfelderítési kötelezettségének is eleget tett. Az iratok tartalma alapján az elsőfokú ítélet tényállását pusztán azzal egészítette ki, hogy a sértett magánfél polgári jogi igényt nem terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett, helytálló indokolással adott számot arról, hogy a tényállást miért a terheltek beismerő vallomására és az azt alátámasztó egyéb bizonyítékokra alapította.

A törvényszék ítéletének indokolása szerint a történeti tényállás 1. pontja vonatkozásában az elsőfokú bíróság a II.r vádlott cselekményét helytelenül minősítette 2 rb., az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c.) pontja szerinti intellektuális közokirat-hamisítás büntettének, a terhelt ugyanis a más nevére szóló, valódi születési anyakönyvi kivonat okmányirodában történt, személyi igazolvány és lakcímkártya igénylésére történő felhasználásával a fenti törvényhely b.) pontjában meghatározott közokirat-hamisítás büntettét valósította meg, hiszen a személyi igazolvány ténylegesen valótlan tartalmú, az nem a sértett fényképét és aláírását tartalmazta, hanem II.r terheltét. Ekként az 1/2004. számú Büntető Jogegységi Határozat iránymutatásának megfelelően a b.) pont szerinti materiális közokirat-hamisítással a c.) pontban meghatározott intellektuális közokirat-hamisítás látszólagos alaki halmazatot képez.

Fentiekkel szemben a sértett nevére kiállított lakcímkártya a nevezett személy valós adatait tartalmazta, így az nem is minősül hamis közokiratnak. Ugyanakkor a lakcímkártya elkészítése érdekében történt valótlan tartalmú magánokiratok felhasználása egy további bűncselekményt valósít meg, mégpedig az 1978. évi IV. tv. 278. §-ában meghatározott magánokirat hamisítás vétségét.

A 2. és 3. tényállásban írt terhelti magatartásokat az elsőfokú bíróság jórészt helyesen minősítette, a vádat azonban nem merítette ki, ugyanis a 2012. március 5. és 2012. március 6. napján a ... Bank b.-i fiókjában a pénzügyi tranzakció során a más nevére szóló közokiratokat II.r terhelt tettesként felhasználta, ezen cselekménye további 2 rb. folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntettének minősítendő, azzal, hogy az

elkövetéskor hatályos Btk. helyett az elbíráláskor hatályos Büntető törvénykönyv a joghátrányokat összességében nézve kedvezőbb a II.r vádlott vonatkozásában, elsősorban a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezések megváltozására figyelemmel, ilyen módon a 2012. évi C. törvény alkalmazásának van helye.

Miután pedig az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás szerint II.r vádlott a bűncselekmények elkövetése során gazdagodott, a Btk. 63.§ (1) bekezdés f/ pontja szerinti intézkedés alkalmazása kötelező, így a másodfokú bíróság 200.000 forint erejéig el is rendelte a vagyone elkobzást.

A Tatabányai Törvényszék másodfokú ítélete ellen **II.r. vádlott** élt fellebbezéssel.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.37/2014/1-I. számú átiratában a másodfokú határozat ellen bejelentett terhelti jogorvoslati kérelmet joghatálynak minősítette, ugyanakkor azt egyben alaptalannak is ítélte.

Rámutatott arra, hogy az első és másodfokon eljáró bíróságok a büntetőeljárás szabályok maradék betartásával jártak el, az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen megalapozottan állapította meg, amelyet a másodfokú bíróság is elfogadott, s ez irányadó a harmadfokú eljárás során.

Az elsőfokú bíróság tényfeltáró tevékenysége teljes, megfelelő mérlegeléssel az indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Helytálló az elsőfokú bíróságnak a vádlott bűnösségére levont következtetése, a minősítés körében pedig a járásbíróság által vétett hibákat a törvényszék megfelelően korrigálta, ilyen módon a törvényszék ítéletében foglalt minősítésekkel mindenben egyetértett.

Osztotta az alkalmazandó anyagi jog kiválasztása tekintetében is a másodfokú bíróság álláspontját.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülmények teljes körűen feltárára kerültek, a megállapított joghátrány arányos, szükséges, de egyben elegendő is a generális és speciális prevenció szempontjainak érvényre juttatásához, ebből következően a kiszabott büntetés enyhítése nem indokolt.

Összefoglalóan a másodfokú bíróság ítéletének a Be. 397. § alapján történő helybenhagyására tett indítványt.

A nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a terhelt védője mindenben fenntartotta a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését, az ügyészség képviselője pedig az átiratában foglaltakra utalva a másodfokú határozat helybenhagyására tett indítványt.

A Győri Ítéltábla a Be. 393. § (2) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a Be. 387. § (1) bekezdésének megfelelően bírálta felül a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet, az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt.

Az ítéltábla a védelmi fellebbezést nem találta megalapozottnak, ellenben a főügyészségi indítvány alapos.

A Be. 387. § (1) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárást a fellebbezéssel érintett II.r vádlott vonatkozásában felülbírált abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e.

Miután a másodfokon eljáró Tatabányai Törvényszék a Tatabányai Járásbíróság első fokon hozott ítéletét akként változtatta meg, hogy egyéb rendelkezés mellett a II.r terhelt bűnösségét további 1 rb. magánokirat felhasználása vétségében, illetőleg 1 rb. közokirat hamisítás büntetében is megállapította, ezen rendelkezések folyamánként a másodfokú határozat ellen bejelentett terhelti jogorvoslati kérelem a Be. 386. § (1) bekezdés b.) pontja alapján joghatályosnak minősül.

Az ítélet tábla megállapítása szerint az első és másodfokú bírósági eljárások megfeleltek a jogszabályi előírásoknak, olyan perrendi szabálysértés vagy megalapozottsági hiba nem állapítható meg, ami az ügy érdemi felülvizsgálatát megakadályozta volna.

Az eljáró bíróságok az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges adatokat, bizonyítékokat feltárták és azokat törvényesen értékelték. A tényállást az első fokon eljáró bíróság a vádlottak vallomásainak tartalmára, **1. tanú, 2. tanú, 3. tanú és 4. tanú** következetes előadásaira és a megfelelően a tárgyalás anyagává tett, releváns okirati bizonyítékokra, okmányokról készített fénymásolatokra, készpénzfelvételi bizonylatokra alapította, azoknak az egyenkénti és összességében történő értékelésével, körültekintő mérlegeléssel állapította meg. Logikai hibát nem vétett és indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

A másodfokú bíróság a büntetőeljárást ugyancsak megfelelően folytatta le, helytállóan értékelve az elsőfokú bíróság által számba vett bizonyítékokat. A törvényszék a lefolytatott teljes felülbírálat során helyénvaló módon jutott arra a következtetésre, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen és megfelelő körben elvégzett bizonyítás eredményeként, a bizonyítékok helyes értékelésével túlnyomórészt megalapozott ítéleti tényállást állapított meg, amelyet kiegészítve az ügy megítélésének alapjául a törvényszék is elfogadott, s ez képezte a harmadfokú eljárás alapját is.

Helytállóan mutatott rá a Tatabányai Törvényszék arra, hogy az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési és indokolási kötelezettségének is eleget tett, utóbbi körben helytálló indokolással adott számot arról, hogy a tényállást miért a vádlottak beismerő vallomására és az azt alátámasztó tanúvallomásokra, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokra alapította. Ebből következően a hiányosságoktól mentes tényállás a másodfokú eljárás során is irányadó volt. Megállapította azonban azt is, hogy ugyan a megalapozottan felvett tényállásból a járásbíróság okszerűen következtetett II.r vádlott bűnösségére, azonban a terhére rótt bűncselekmények minősítése csak részben felel meg a büntető anyagi jog

rendelkezéseinek, az elsőfokú bíróság büntető anyagi jogszabályt sértett azzal, hogy a történeti tényállás 1., 2. és 3. pontjai vonatkozásában a cselekmények minősítése nem merítette ki a vádat, másrésztől az 1. pontban meghatározott magatartások minősítése sem helytálló.

A harmadfokú eljárás során az ítélőtábla a másodfokú bíróság által is megalapozottnak ítélt elsőfokú tényállást bírálta felül a Be. 388. § (1) és (2) bekezdése - a tényálláshoz kötöttség és a felülmérlegelési tilalom elve - értelmében, és a Be. 386. § (4) bekezdésében foglaltak szerinti felülbírálati keretek között.

A felülbírálat során az ítélőtábla megállapította, hogy a törvényszéknek az első fokon eljáró bíróság által vétett büntető anyagi jogszabálysértésekkel kapcsolatos jogi álláspontja mindenben helytálló, a történeti tényállás 1. pontja tekintetében a II.r terhelti cselekmények 2 rb. ún. intellektuális közokirat-hamisítás büntettként való értékelése téves, abban az esetben, amennyiben az elkövető megtévesztő közreműködése nem egyszerű bemondással vagy hamis, valótlan tartalmú magánokirattal, hanem más nevére szóló, valódi közokirat felhasználásával történik meg, a régi Btk. 274. § (1) bekezdés b.) pontja szerint minősülő materiális közokirat hamisítással az intellektuális közokirat-hamisítás pusztán látszólagos alaki halmazatot képez, és az ítéletben csak a közokirat-hamisítás materiális alakzata kerülhet megállapításra. Utóbbival összefüggésben a másodfokú határozat helyesen hivatkozott az 1/2004. számú Büntető Jogegységi Határozat 2. pontjában foglaltakra.

Helytálló az a jogi álláspont is, miszerint az egyébiránt valós adatokat tartalmazó, így hamis közokiratnak nem minősíthető, sértett nevére kiállított lakcímkártya elkészítése érdekében történt, valótlan tartalmú magánokirat felhasználása további bűncselekményt, a régi Btk. szerint magánokirat-hamisítás vétségét, az elbíráláskor hatályos Büntetőtörvény értelmében hamis magánokirat felhasználás vétségét valósította meg, amelyet II.r terhelt tettesként követett el.

Az ítélet 2. és 3. tényállásában írt terhelti magatartások részbeni helyes minősítése mellett a járásbíróság a vádat nem merítette ki teljes egészében, a másodfokon eljáró bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, miszerint a ... Bank b.-i fiókjaiban lezajlott pénzügyi tranzakciók során a terhelt más nevére szóló közokiratokat, személyi igazolványt és lakcímkártyát használt fel, cselekménye így 2 rb. folytatólagosan elkövetett közokirat hamisítás büntettként (rég. Btk. 274. § (1) bekezdés b.) pont; elbíráláskori Btk. 342. § (1) bekezdés b.) pont) minősül.

Osztotta az ítélőtábla a másodfokú bíróságnak az alkalmazandó anyagi jogszabály kiválasztása körében kifejtett jogi álláspontját is.

A másodfokú határozatnak a vagyonekbevonás elrendelésével, annak összegével, illetőleg a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjának meghatározásával kapcsolatos rendelkezése és az ehhez fűzött okfejtés is mindenben megalapozott és helytálló.

A harmadfokú felülbírálat során az is megállapítható volt, hogy II.r terhelt vonatkozásában az irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket az elsőfokú bíróság teljes körűen feltárta, a megállapított joghátrány arányos, szükséges mértékű, de egyben elegendőnek is mutatkozik a generális és speciális prevenció követelményeinek érvényre juttatásához, mindenből következően a kiszabott büntetés enyhítése nem indokolt, a II.r terhelti fellebbezés nem érhetette el a célját.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítélőtábla a Tatabányai Törvényszék 2013. december 5. napján kelt, 2.Bf.256/2013/5. számú ítéletét helyes indokai alapján a Be. 397. § I. fordulatának alkalmazásával helybenhagyta.

Az ítélőtábla a Be. 381. § (1) bekezdés alapján kötelezte II.r terheltet a harmadfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

Győr, 2014. december 11. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Németh Balázs sk. .Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

a tanács tagja

Z á r a d é k:

Ezzel a végzéssel a Tatabányai Törvényszék 2013. december 5. napján kihirdetett, 2.Bf.256/2013/5. számú ítélete **II.r. vádlott** vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2014. december 11. napján

.Zólyomi Csilla sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: